

Ο κινηματογραφικός Καμπανέλλης

23.6 —
28.6. 2022

ΤΑΙΝΙΟΘΗΚΗ
ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
> ΜΟΥΣΕΙΟ
ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ

 **ΙΑΚΩΒΟΣ
ΚΑΜΠΑΝΕΛΛΗΣ**
ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΚΟ ΕΤΟΣ 2022

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
Υπουργείο Πολιτισμού
και Αθλητισμού

ΙΑΚΩΒΟΣ
ΚΑΜΠΑΝΕΛΛΗΣ
100 ΧΡΟΝΙΑ

Ο ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΙΚΟΣ ΚΑΜΠΑΝΕΛΛΗΣ

Η ΤΑΙΝΙΟΘΗΚΗ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ συμμετέχει με μεγάλη χαρά στον εορτασμό των 100 χρόνων από τη γέννηση του κορυφαίου θεατρικού συγγραφέα, σεναριογράφου και σκηνοθέτη Ιάκωβου Καμπανέλλη, μια πρωτοβουλία της Διεύθυνσης Γραμμάτων του Υπουργείου Πολιτισμού και Αθλητισμού, προβάλλοντας οκτώ ταινίες και ένα τηλεοπτικό πορτρέτο του συγγραφέα.

Ο Καμπανέλλης συνεργάστηκε με τους σημαντικότερους Έλληνες σκηνοθέτες στη διάρκεια των ετών 1950-1967, αφήνοντας το αποτύπμά του σε αυτό που ονομάζουμε «κινηματογράφο του δημιουργού», με κορυφαίους εκπροσώπους τον Νίκο Κούνδουρο και τον Μιχάλη Κακογιάννη. Από τη σεναριακή του ενασχόληση ξεχωρίζει η συνεργασία του με καλούς εμπορικούς σκηνοθέτες, όπως ο Γρηγόρης Γρηγορίου, ο Ντίνος Δημόπουλος, ο Βασίλης Γεωργιάδης, ο Γιώργος Ζερβός και ο Πάνος Γλυκοφρύδης. Ο Καμπανέλλης ανήκε σε μια γενιά ανήσυχων διανοούμενων, η οποία οραματιζόταν την αναγέννηση του θεάτρου και του κινηματογράφου μέσα από καινοτόμες επιλογές που θα εξασφάλιζαν στους Έλληνες δημιουργούς μια θέση στο διεθνές στερέωμα, με άξονα όμως την προβολή των υπάλληλων αντιθετικών ακροατηρίων, η θέση των οποίων στην Ελλάδα της περιόδου 1950-1967 ήταν ακόμα δυσκολότερη από εκείνη άλλων ευρωπαϊκών χωρών, εξαιτίας των συνεπειών του Εμφυλίου πολέμου. Ας δούμε, όμως, τι λέει ο ίδιος ο Καμπανέλλης για τη σημασία του σεναρίου ως προς τη δημιουργία μιας ταινίας: «Σαν το πιο βασικό στοιχείο σε μια ταινία θα χαρακτήριζα το σενάριο... Μεταμορφολογικά στοιχεία που θα μεταχειριστείς φανερώνεις και αναδεικνύεις αυτό το κάτι που θες να πεις, αλλά οπωσδήποτε προϋπάρχει μέσα σου σαν ένας μύθος-όραμα, δηλαδή ένα σενάριο, έστω και ένα απλό διάγραμμα. Αν αυτό είναι αναπόφευκτο ακόμη και στη δημιουργία ενός ντοκιμαντέρ, πόσο μάλλον στην περίπτωση ενός δραματοποιημένου μύθου».¹

Η ευκαιρία για τον Καμπανέλλη να βάλει σε εφαρμογή το όραμα για τη συγγραφή σεναρίου στάθηκε η συνάντησή του με δύο νέους σκηνοθέτες, τον Νίκο Κούνδουρο και τον Μιχάλη Κακογιάννη που αναζητούσαν συνεργάτη για τη δεύτερη ταινία τους. Με τον Κούνδουρο τους

1. Ιάκωβος Καμπανέλλης - Ο ανανεωτής της νεοελληνικής δραματουργίας, Υπουργείο Πολιτισμού και Αθλητισμού, Αθήνα 2022, σ. 272.

ένωναν κοινά βιώματα: η εξορία στη Μακρόνησο για τον Κούνδουρο, ο εγκλεισμός στο ναζιστικό στρατόπεδο Μαουτχάουζεν για τον Καμπανέλλη. Η πρώτη τους συνεργασία έδωσε τον θρυλικό «Δράκο»² (1956). Σε αυτή την ταινία θα συναρθρωθεί το ρεμπέτικο με το σημαίνον της παρανομίας και θα δοθεί με αλληγορικό τρόπο μια συμμορία που δεν εκπροσωπεί απλώς την παρανομία αλλά μια αντιθετική δημόσια σφαίρα.³ Καμπανέλλης και Κούνδουρος θα συνεργαστούν ξανά στο «Ποτάμι» (1959), μια σπονδυλωτή ταινία, όπου ο συγγραφέας υπογράφει τη μία από τις τέσσερις ιστορίες. Σε αυτή την ταινία ανιχνεύονται διεργασίες στον αγροτικό χώρο, που υπαινίσσονται την καταπίεση και τις ανισότητες, ενώ ταυτόχρονα το ποτάμι συγκροτεί ένα σύνορο ως προς τη διερεύνηση της ετερότητας.

Την ίδια περίοδο, ο Καμπανέλλης είχε γράψει το θεατρικό έργο «Η Στέλλα με τα κόκκινα γάντια», που είχε σημειώσει μεγάλη επιτυχία όταν ανέβηκε στη σκηνή, με πρωταγωνίστρια τη Μελίνα Μερκούρη. Ο Κακογιάννης ζήτησε να γίνει μια ανάγνωση στο σπίτι του, με την παρουσία της Μελίνας, της Λαμπέτη και του Χορν. Σύμφωνα με τον Καμπανέλλη: «δουλεύαμε το σενάριο στο σπίτι του Μιχάλη και κουβεντιάζαμε για την διανομή. Μετά από πέντε έξι εβδομάδες είχαμε ολοκληρώσει την συγγραφή!». Σύμφωνα με τον Γιάννη Σολδάτο, μετά την έκδοση του σεναρίου της Στέλλας από τον Μιχάλη Κακογιάννη στις εκδόσεις Καστανιώτη, το 1990, ο Καμπανέλλης δημοσίευσε τη δική του εκδοχή των πραγμάτων, σύμφωνα με την οποία ο Κακογιάννης είχε παραλείψει να αναφερθεί τόσο στη δική του πρόσκληση για ανάγνωση του θεατρικού έργου στο σπίτι του, όσο και στη μετέπειτα συνεργασία τους στο σενάριο, αλλά και την καταλυτική επιλογή της Μελίνας για τον πρωταγωνιστικό ρόλο.⁴ Προσωπικά, αυτό που θέλω να καταγράψω ως αναλύτρια του φιλικού κειμένου είναι η χρησιμοποίηση του χώρου του ρεμπέτικου ως ανατρεπτικού σημαίνοντος, μια ιδέα του Καμπανέλλη, καθώς και την ευρηματική σύλληψη της Στέλλας ως μιας ανατρεπτικής γυναικείας περσόνας: «Η εικόνα της Στέλλας έχει δανειστεί ορισμένα στοιχεία από τη μοιραία γυναίκα του φιλμ νουάρ: ξανθή, ψιλή με έντονη σεξουαλικότητα. Αλλά συγχρόνως παρατηρείται και μία διαφοροποίηση, γιατί η Στέλλα λατρεύει τον ήλιο και τις γειτονιές της Πλάκας και της Καστέλλας. Παρόλο που πεθαίνει μαχαιρωμένη από τον ίδιο της

2. Η συγκεκριμένη ταινία δεν μπορεί να προβληθεί, για λόγους ανεξάρτητους από την επιθυμία των προγραμματιστών της Ταινιοθήκης.

3. Μαρία Κομνηνού, *Από την αγορά στο θέαμα: Μελέτη για τη συγκρότηση της δημόσιας σφαίρας και του κινηματογράφου στη σύγχρονη Ελλάδα, 1950-2000*, Παπαζήσης, Αθήνα 2001, σ. 93-95.

4. Γιάννης Σολδάτος, *Ο Ιάκωβος Καμπανέλλης και ο κινηματογράφος*, Αιγόκερως, Αθήνα 2021.

τον εραστή, αυτό το δραματικό στοιχείο δεν επιδιώκει να τη στιγματίσει ως γυναίκα αράχνη, αλλά να την προβάλλει ως μια δυνατή γυναίκα που θέλει να έχει τον έλεγχο της ερωτικής της ζωής και καταδικάζει την μικροαστική υποκρισία».⁵ Με τη θριαμβευτική της πορεία στις Κάννες, η ταινία ήταν και μια πρώτη έξοδος του Καμπανέλλη στο διεθνές κοινό.

Για τις άλλες ταινίες του Καμπανέλλη που θα προβάλει η Ταινιοθήκη δίνονται στοιχεία στα κείμενα του προγράμματος, ενώ προβλέπεται να γίνουν εμπεριστατωμένες αναλύσεις από ειδικούς. Ξεχωρίζουμε την ταινία «Η 7η μέρα της δημιουργίας» γιατί και αυτή στηρίζεται σε θεατρικό έργο του Καμπανέλλη, που στην περίπτωση αυτή είχε τη δυνατότητα να δουλέψει μόνος του την κινηματογραφική της εκδοχή. Σύμφωνα με την Ελίζα-Άννα Δελβερούδη: «Η απεικόνιση των προβλημάτων συνδέεται με ένα αγαπημένο μοτίβο του συγγραφέα το καταφύγιο στο όνειρο και στο ψέμα ως άμυνα στις πραγματικές δυσκολίες της ζωής. Η κινηματογραφική μεταφορά χαρακτηρίζεται όμως από διάθεση για ρεαλιστική προσέγγιση των ανθρώπων και των πραγμάτων».⁶

Η ταινία «Το κανόνι και το αηδόνι» (1968) έδωσε στον Καμπανέλλη τη δυνατότητα να δουλέψει και ως σεναριογράφος και ως σκηνοθέτης σε μια ανεξάρτητη παραγωγή που συνυπογράφουν με τον αδελφό του, τον ηθοποιό Γιώργο Καμπανέλλη. Σύμφωνα με την Αγλαΐα Μητροπούλου: «Πρόκειται για μια αντιπολεμική ταινία, σε δικό του σενάριο με τρία σκετς. Τα κύρια χαρακτηριστικά της τέχνης του, η ανθρωπιά και η προσγειωμένη φαντασία, προβάλλουν ελεύθερα μαζί με την καίρια αίσθηση μιας στρωτής κινηματογραφικής αφήγησης. Τα δύο πρώτα σκετς αναφέρονται στην Κατοχή και το τρίτο στον αγώνα του κυπριακού λαού. Είναι δυο κρίσιμες στιγμές για την ύπαρξη και την εξέλιξη της ψυχής του Έλληνα, που όμως ο κινηματογράφος μας ελάχιστα αξιοποίησε. Ο Καμπανέλλης καταφέρνει να δώσει μιαν ολοκληρωμένη ταινία που δεν εικονογραφεί απλώς τα γεγονότα, αλλά πάει πολύ βαθιά».⁷

Μαρία Κομνηνού

Πρόεδρος της Ταινιοθήκης της Ελλάδος

5. Maria Komninos, "Representations of women in Greek cinema", *Journal of the Hellenic Diaspora* 37/1-2 (2011), Νέα Υόρκη.

6. Ελίζα-Άννα Δελβερούδη, «Ο Ιάκωβος Καμπανέλλης και ο ελληνικός κινηματογράφος», Αριάδνη: Επιστημονική Επετηρίδα της Φιλοσοφικής Σχολής του Πανεπιστημίου Κρήτης 7 (1994), σ. 165-195.

7. Αγλαΐα Μητροπούλου, *Ελληνικός κινηματογράφος*, β' έκδοση αναθεωρημένη και συμπληρωμένη, Παπαζήσης, Αθήνα 2006.

Μεγάλου μήκους, δραματική
Έτος παραγωγής: 1955
Πρώτη προβολή στην Ελλάδα:
21 Νοεμβρίου 1955
Χρώμα: Α/Μ
Παραγωγή: Μήλας Φιλμ

Σκηνοθεσία - Σενάριο:
Μιχάλης Κακογιάννης
(βασισμένο στο θεατρικό έργο
Η Στέλλα με τα κόκκινα γάντια
του Ιάκωβου Καμπανέλλη)
Εικονολήπτης: Κώστας Θεοδορίδης
Μουσική: Μάνος Χατζιδάκις
Σκηνογραφία: Γιάννης Τσαρούχης,
Βλάσης Κανιάρης

Διανομή: Μελίνα Μερκούρη,
Γιώργος Φούντας,
Αλέκος Αλεξανδράκης,
Χριστίνα Καλογερικού,
Σοφία Βέμπο, Βούλα Ζουμπουλάκη,
Διονύσης Παπαγιαννόπουλος,
Τασσώ Καββαδία, Νίτσα Παππά,
Κώστας Κακκαβάς, Χρυσούλα
Πατεράκη, Κωστής Πομώνης,
Γιάννης Αλεξανδρίδης,
Ελένη Χαλκούση, Γεράσιμος
Μαλιωρής, Νότης Πιτσίλος

Παρουσιάστηκε στο Φεστιβάλ
Καννών στις 21 Νοεμβρίου 1955.
Βραβείο Χρυσής Σφαίρας Καλύτερης
Ξένης Ταινίας, 1956

ΣΤΕΛΛΑ

(Μιχάλης Κακογιάννης, 1955)

Η Στέλλα (Μελίνα Μερκούρη) είναι τραγουδίστρια στο νυχτερινό κέντρο Παράδεισος. Σχετίζεται με τον Αλέκο (Αλέκος Αλεξανδράκης), γόνο πλούσιας οικογένειας, αλλά αποφασίζει να θέσει τέρμα στον δεσμό τους, πριν επέλθει η φθορά. Ο Μίλτος (Γιώργος Φούντας), ποδοσφαιριστής του Ολυμπιακού, την πολιορκεί. Η Στέλλα αρχικά τον αποφεύγει. Αργότερα θα υποκύψει στη γοητεία του. Όμως, θέτει τους δικούς της όρους, προκειμένου να συνεχιστεί η σχέση τους.

Διαβάζοντας το θεατρικό έργο του Καμπανέλλη «Η Στέλλα με τα κόκκινα γάντια» ο Κακογιάννης φαντάστηκε αμέσως μια νέα γυναίκα που επαναστατεί ενάντια στο περιβάλλον της και στην κοινωνία, μια γυναίκα που ζει ελεύθερα τη ζωή της και δεν δέχεται κανέναν δεσμό που να μην επιβάλλεται από την καρδιά και τη συνείδησή της. Μια γυναίκα που στον έρωτα ενεργεί σαν άντρας, παίρνοντας την ηδονή όπου την βρίσκει και σταματώντας μία σχέση τη στιγμή που το ερωτικό αντικείμενο παύει να της αρέσει. Μια γυναίκα αρχέτυπο του σημερινού κινήματος για την γυναικεία απελευθέρωση, μια γυναίκα που δεν πιστεύει ότι αναπόφευκτη κατάληξη του έρωτα είναι ο γάμος.

Σύμφωνα με την Αглаΐα Μητροπούλου, «από το ζενερίκ έχουμε την εντύπωση του καινούργιου. Ο Κακογιάννης αφήνει τον Τσαρούχη να δώσει τον τόνο στον περίγυρο και να διαλέξει τους τόπους για το γύρισμα. Η μουσική του νεαρού τότε σύνθετη Μάνου Χατζιδάκι συνεισφέρει γενναιόδωρα και προικίζει τις εικόνες με μια μουσική πλαστικότητα που ξυπνάει μνήμες, φλογερές σαν επιθυμίες. Στο Φεστιβάλ Καννών του 1955 μίλησαν για αποκάλυψη, όσον αφορά την Μελίνα Μερκούρη, και αρχαία τραγωδία, όσον αφορά το τέλος της ταινίας, κυρίως όμως γνώρισαν την ορμητική, ειλικρινή και ανήσυχη φύση της σύγχρονης Ελλάδας».

Μεγάλου μήκους, κωμωδία, κοινωνική
Έτος παραγωγής: 1956
Πρώτη προβολή στην Ελλάδα:
15 Οκτωβρίου 1956
Χρώμα: Α/Μ
Παραγωγή: Ανωτέρα Σχολή
Κινηματογράφου (Σχολή
Κινηματογράφου και Τηλεόρασης
Λυκούργου Σταυράκου),
Ανζερβός

Σκηνοθεσία: Γρηγόρης Γρηγορίου
Σενάριο: Ιάκωβος Καμπανέλλης
Μουσική: Αργύρης Κουνάδης
Διεύθυνση φωτογραφίας:
Γεράσιμος (Τζέρυ) Καλογεράτος,
Γρηγόρης Δανάλης
Μοντάζ: Γιώργος Τσαούλης
Σκηνογραφία: Π. Παπαδάτος
Κοστούμια: Μίνως Αργυράκης

Διανομή: Αλέκα Κατσέλη,
Ορέστης Μακρής, Βασίλης
Διαμαντόπουλος, Λαυρέντης Διανέλλος,
Γιάννης Πρινέας, Μαίρη Τσάκαλου,
Κώστας Καζάκος, Κλαίρη Δεληγιάννη,
Περικλής Ιωαννίδης, Ηλίας Μαχαίρας,
Γιώργος Οικονόμου, Β. Πούλιος,
Σπύρος Παππάς, Γιώργος Σπύρου,
Δημήτρης Κατσούλης, Γιάννης
Κάσδαγλης, Σαπφώ Νοταρά, Ράλλης
Αγγελίδης, Αλέκος Τζανετάκος,
Χάρης Νάζος, Σπύρος Δεσούλλας,
Γιάννης Πρινέας, Τζούλια Μπούκα,
Κώστας Κακκαβάς (Κώστας Καραλής),
Κώστας Σταμάτης, Παύλος Ραφελέτος,
Κική Τρακάκη, Κ. Κυπραίος, Στ. Στάμου,
Νικολέτα Κόκκινου, Τάσος Νηράκος,
Παναγιώτης Παναγιωτίδης,
Τρύφων Γουλιάς

Η ΑΡΠΑΓΗ ΤΗΣ ΠΕΡΣΕΦΟΝΗΣ

(Γρηγόρης Γρηγορίου, 1956)

Δύο γειτονικά χωριά βρίσκονται σχεδόν σε εμπό-
λεμη κατάσταση, λόγω της διαχείρισης των νερών
της περιοχής. Το Πανοχώρι έχει άφθονα νερά,
αλλά ούτε σπιθαμή καλλιεργήσιμης γης. Το Κατο-
χώρι, αντιθέτως, έχει πλούσιες εκτάσεις, δεν έχει
ούτε μια σταλιά νερό. Ο ενωμοτάρχης της περιο-
χής, ο Δίας, πασχίζει μάταια να συμφιλιώσει τους
προέδρους των δύο κοινοτήτων. Τελικά, η τάξη
αποκαθίσταται χάρη στον έρωτα του Πλούτωνα,
ενός νεαρού γεωπόνου, και της Περσεφόνης, μο-
ναχοκόρης της κυρα-Δήμητρας, της αρχόντισσας
του γόνιμου Κατοχωρίου...

Σε μια εποχή που έχουν γίνει της μόδας οι λεγό-
μενες «ταινίες φρουστανέλας» με τυποποιημένες
περιπέτειες και χώρο δράσης την ύπαιθρο, η «Αρ-
παγή της Περσεφόνης» αποτελεί ένα ενδιαφέρον
σχόλιο στα στερεότυπα αυτά, μέσα από τη σύνδε-
ση του μύθου του Πλούτωνα και της Περσεφόνης
με τα προβλήματα των κατοίκων δύο χωριών της
σύγχρονης Ελλάδας.

Η ταινία του Γρηγορίου θεωρήθηκε υπόδειγμα
μεταφοράς ενός αρχαίου μύθου στη σύγχρο-
νη εποχή, συνδυάζοντας τον συμβολισμό με τον
ρεαλισμό αλλά και το κωμικό στοιχείο. Ο σκη-
νοθέτης, στην ηθογραφική αυτή κωμωδία, βάζει
σε εφαρμογή τις θεωρίες του για έναν ελληνικό
νεορεαλιστικό κινηματογράφο. Στο πλευρό των
σπουδαίων πρωταγωνιστών (Β. Διαμαντόπουλος,
Ο. Μακρής, Α. Κατσέλη) εμφανίζονται και νεαροί
μαθητές του Γρηγορίου, όπως ο Κώστας Καζάκος.
Η ταινία ήταν μια ανεξάρτητη παραγωγή του Λυ-
κούργου Σταυράκου, και από τις ελάχιστες στις
οποίες ο Ιάκωβος Καμπανέλλης μπόρεσε να ανα-
πτύξει την προσωπική του ματιά.

Μεγάλου μήκους, δραματοποιημένο
ντοκυμαντέρ
Έτος παραγωγής: 1956
Πρώτη προβολή στην Ελλάδα:
12 Μαρτίου 1956
Χρώμα: Α/Μ, Παραγωγή:
Ηνωμένοι Κινηματογραφισταί

Σκηνοθεσία: Βασίλης Γεωργιάδης
Σενάριο: Ιάκωβος Καμπανέλλης
Σκηνογραφία: Ιωάννης Δραγώνας
Διεύθυνση φωτογραφίας:
Κώστας Θεοδορίδης
Μοντάζ: Βασίλης Γεωργιάδης,
Φίλιππος Φυλακτός
Σκηνογραφία:
Γιάννης Δραγώνας
Μουσική: Αργύρης Κουνάδης

Διανομή: Νίνα Σγουρίδου,
Θεόδωρος Μορίδης, Κική Ρέιτα,
Γιώργος Καμπανέλλης, Ανδρέας
Μουράτης, Κώστας Λινοξυλάκης,
Στάθης Μανταλόζης, Λάουρα,
Λάκης Πετρόπουλος, Κώστας Πουλής,
Σούλα Αθανασιάδου, Τζούλια
Κουμουνδούρου, Στάσα Δαμάσκου,
Δημήτρης Βουδούρης, Πόπη Δελγιάννη,
Πάρις Παππής, Ρούλα Χρυσοπούλου,
Μαρίκα Μπρουσαρη, Γιώργος Φρυδάκης,
Θεόδωρος Κεφαλόπουλος,
Θεμιστοκλής Χάντας, Μίμης Ρουγγέρης,
Κική Βυζάντιου, Παύλος Ραφελέτος,
Τάκης Ευσταθίου, Κώστας Σπαγγόπουλος,
Κώστας Σταυρινουδάκης,
Βάσω Παντελιά, Τάσος Κατραπάς,
Κώστας Μπογιατζής,
Θανάσης Βέγγος, Τζακ Ναΐφ,
Νότης Πιτσιλός, Μανώλης Βλαχάκης,
Διονύσης Ραυτόπουλος, Μιχάλης
Γιαννακός, Αντώνης Μηγιάκης,
Γιώργος Δαρίβας, Βαγγέλης Πανάκης,
Γιώργος Καμάρας, Χρήστος Κοτρίδης,
Μπάμπης Δρόσος, Silvana Pampanini
Αφήγηση: Ιάκωβος Καμπανέλλης

ΟΙ ΑΣΣΟΙ ΤΟΥ ΓΗΠΕΔΟΥ- ΚΥΡΙΑΚΑΤΙΚΟΙ ΗΡΩΕΣ

(Βασίλης Γεωργιάδης, 1956)

Μέσα από μια νεορεαλιστική αφήγηση περιγράφονται οι προσπάθειες μερικών από τους σημαντικότερους Έλληνες ποδοσφαιριστές της δεκαετίας του 1950, όταν ακόμα το ποδόσφαιρο ήταν αποκλειστικά ερασιτεχνικό, να συνδυάσουν την αγάπη τους για το άθλημα με την ανάγκη για βιοπορισμό. Η ταινία γυρίστηκε από μια συνεταιριστική εταιρεία παραγωγής, τους Ηνωμένους Κινηματογραφιστάς, και είναι η πρώτη ταινία που υπογράφει ο Βασίλης Γεωργιάδης. Μεταξύ των πρωταγωνιστών συναντάμε τον Κώστα Λινοξυλάκη, έναν από τους διασημότερους Έλληνες ποδοσφαιριστές –αλλά και τους Μουράτη, Μανταλόζη, Πετρόπουλο, Πούλη. Ο Καμπανέλλης είχε πει πως δεν είχε ιδέα από ποδόσφαιρο αλλά «το ότι πρωταγωνιστές της ταινίας θα ήταν πραγματικοί ποδοσφαιριστές, ήταν μια πρόκληση». Μάλιστα ο σεναριογράφος υποδύεται έναν χιουμορίστα σπίκερ που σχολιάζει την αγάπη και τον καημό της μπάλας ως επιδημία και παρουσιάζει τις αισθηματικές ιστορίες των πρωταγωνιστών του με ποδοσφαιρική ορολογία.

Αποδυτήρια, κερκίδες πριν και μετά τον αγώνα, τα φτωχά σπίτια των ποδοσφαιριστών, συνοικιακά γήπεδα, αυτοσχέδιοι προπονητές, φανατισμένοι πιτσιρικάδες, παθιασμένοι θεατές...

Μεγάλου μήκους, κοινωνική,
δραματική
Έτος παραγωγής: 1957
Πρώτη προβολή στην Ελλάδα:
4 Φεβρουαρίου 1957
Χρώμα: Α/Μ
Παραγωγή: Φίνος Φιλμ

Σκηνοθεσία: Ντίνος Δημόπουλος
Σενάριο: Ιάκωβος Καμπανέλλης,
Νίκος Κιούσης
Διεύθυνση φωτογραφίας
και μοντάζ: Ντίνος Κατσουρίδης
Μουσική: Μάνος Χατζιδάκις
Σκηνογραφία: Μάρκος Ζέρβας

Διανομή: Ορέστης Μακρής, Βασίλης
Αυλωνίτης, Αντιγόνη Βαλάκου,
Γεωργία Βασιλειάδου, Παντελής
Ζερβός, Χριστίνα Καλογερικού,
Βασίλης Διαμαντόπουλος, Στέφανος
Στρατηγός, Γιάννης Ιωαννίδης,
Ερρίκος Κονταρίνης, Collette
Dubois, Ernesto Diaz, Στέλιος
Παπαδάκης, Γιάννης Μαυρογένης,
Αίας Τριάντης, Γιώργος Βουλγαρίδης,
Μαρίκα Μαυροπούλου, Κώστας
Παπαχρήστος, Βελισσάριος
Κοντογιάννης, Γιάννης Μπέρτος,
Γιώργος Τσιτσόπουλος

ΤΟ ΑΜΑΞΑΚΙ

(Ντίνος Δημόπουλος, 1957)

Ο κυρ Ανέστης, ένας γέρος αμαξάς (Ορέστης Μακρής), δεν θέλει να αλλάξει επάγγελμα σε μια εποχή που το αυτοκίνητο κυριαρχεί ολοένα και περισσότερο, και τα ταξί τον παραγκωνίζουν. Ζει μαζί με μια ορφανή κοπέλα, την Αννούλα, αγαπημένη του μοναχογιού του Νίκου, ο οποίος, όμως, αναγκάστηκε να την εγκαταλείψει και να ξενιτευτεί. Ο κυρ Ανέστης αναγκάζεται να ξεπουλήσει την άμαξα και με πόνο καρδιάς βγαίνει στους δρόμους για να πουλήσει τσιγάρα με μια βαλιτσούλα...

Ο Ιάκωβος Καμπανέλλης, με το «Αμαξάκι» επιστρέφει στο δράμα για να μιλήσει με νοσταλγία για έναν κόσμο που χάνεται, για το τέλος μιας εποχής, αλλά και για τα γηρατειά που ωθούνται στο περιθώριο και τη σύγκρουση των γενεών. Ο Ντίνος Δημόπουλος και ο Ντίνος Κατσουρίδης κινηματογραφούν με αγάπη τις γραφικές συνοικίες της Αθήνας (όπως οι Αέρηδες) και τους κατοίκους τους. Η ταινία, που προβλήθηκε και στο Φεστιβάλ του Κάρλοβι Βάρι, ήταν παραγωγή της Φίνος Φιλμ, με την οποία ωστόσο, παρά τη μεγάλη επιτυχία της ταινίας, ο Καμπανέλλης δεν ξανασυνεργάστηκε.

Μεγάλου μήκους, περιπέτεια,
ερωτική
Έτος παραγωγής: 1957
Πρώτη προβολή στην Ελλάδα:
13 Ιανουαρίου 1958
Χρώμα: Α/Μ
Παραγωγή: Ανζερβός

Σκηνοθέτης: Γιώργος Ζερβός
Σενάριο: Νίκος Τσεκούρας
Διασκευή σεναρίου:
Ιάκωβος Καμπανέλλης
Διευθυντής φωτογραφίας:
Γεράσιμος (Τζέρυ) Καλογεράτος
Σκηνογράφος:
Μαριλένα Αραβαντινού
Μοντάζ: Γιώργος Ζερβός
Μουσική: Μάνος Χατζιδάκις

Διανομή: Τζένη Καρέζη,
Γιώργος Φούντας, Σόνια Ζωίδου,
Ελένη Ζαφειρίου, Χριστόφορος
Νέζερ, Ανδρέας Ζησιμάτος,
Κούλα Αγαγιώτου,
Νίκος Φέρμας, Διονυσία Ρώη,
Άγγελος Γιαννούλης,
Χριστόφορος Χειμάρας,
Κώστας Παππάς,
Κώστας Βουδούρης,
Τάκης Χριστοφορίδης,
Βελισσάριος Κοντογιάννης,
Μάκος Λιακατάς

Αργυρό Μετάλλιο -
Φεστιβάλ Κινηματογράφου
Κορκ, Ιρλανδία 1958

Η ΛΙΜΝΗ ΤΩΝ ΠΟΘΩΝ

(Γιώργος Ζερβός, 1958)

Η Μιράντα (Τζένη Καρέζη), η πλούσια και κακομαθημένη κόρη ενός Αθηναίου επιχειρηματία, συνοδεύει τον πατέρα της στο Μεσολόγγι, όπου βρίσκονται οι ιχθυοκαλλιέργειες της οικογένειας στις καλύτερες μεριές της λιμνοθάλασσας. Εκεί, και ενώ οι ντόπιοι ψαράδες προσπαθούν να ιδρύσουν συνεταιρισμό, ώστε να μπορέσουν να αμυνθούν στην εκμετάλλευσή τους από τα αφεντικά, η Μιράντα θα ξελογιάσει ένα γοητευτικό και δυναμικό παλικάρι (Γιώργος Φούντας), αναστατώνοντας τη ζωή και τη σχέση του με την κοπέλα που αγαπούσε και σκόπευε να παντρευτεί.

Παραγωγή της Ανζερβός που σηματοδοτεί την πρώτη κινηματογραφική συνεργασία του Ιάκωβου Καμπανέλλη με την Τζένη Καρέζη. Η ταινία που συνδυάζει ένα κοινωνικό θέμα με μια αισθηματική ιστορία και κινείται στο δίπολο φτωχοί/πλούσιοι και τίμιοι/άτιμοι, σημείωσε σημαντικές εισπράξεις. Γυρισμένη στα πρότυπα του νεορεαλισμού, δείχνει τον αγώνα των ψαράδων που φυτοζωούν προκειμένου να τους αποδοθεί μέρος της λίμνης.

Μεγάλου μήκους, περιπέτεια,
κοινωνική, σπονδυλωτή
Έτος παραγωγής: 1958
Χρώμα: Α/Μ
Παραγωγή: Φίνος Φιλμ,
J. W. Productions Inc

Σκηνοθεσία: Νίκος Κούνδουρος
Σενάριο: Νίκος Κούνδουρος,
Αντώνης Σαμαράκης, Ιάκωβος
Καμπανέλλης, Νότης Περγιάλης
Διεύθυνση Φωτογραφίας:
Giovanni Varriano
Μουσική: Μίκης Θεοδωράκης
Μοντάζ: Ντίνος Κατσουρίδης
Σκηνογραφία - Ενδύματα:
Νίκος Κούνδουρος

Διανομή: Τίτος Βανδής, Τάκης
Εμμανουήλ, Ανέστης Βλάχος,
Γιώργος Εμιρζάς, Ντίνα Τριάντη,
Βαγγέλης Ιωαννίδης, Χριστόφορος
Ζήκας, Ντέπυ Μαρτίν, Πατρίσια
Μπίνη, Αγγελική Πάντσου, Σπύρος
Παππάς, Γιώργος Φουρνιάδης,
Περικλής Ιωαννίδης, Δημήτρης
Γαλανάκης, Χρήστος Βασιλαράκος

Βραβείο Σκηνοθεσίας και
Μουσικής - 1η Εβδομάδα Ελληνικού
Κινηματογράφου (Φεστιβάλ
Θεσσαλονίκης 1960)
Βραβείο Σκηνοθεσίας - Διεθνές
Φεστιβάλ Κινηματογράφου
Βοστώνης 1961

ΤΟ ΠΟΤΑΜΙ

(Νίκος Κούνδουρος, 1959)

Τέσσερις διαφορετικές ιστορίες, με συνδεδετικό κρίκο τις όχθες ενός ποταμού. Τρεις ληστές κλέβουν έναν σταυρό και, ενώ προσπαθούν να περάσουν το ποτάμι, ο ένας (Τίτος Βανδής) χάνεται. Ένας στρατιώτης (Ανέστης Βλάχος), λίγες μέρες πριν απολυθεί, συνομιλεί, μέσω της μουσικής του μπουζουκιού και του τραγουδιού, με έναν αντίπαλο της άλλης όχθης. Η κόρη ενός στρατιωτικού φεύγει από το σπίτι της και γίνεται φίλη ενός κτηνοτρόφου. Ένα ερωτευμένο ζευγάρι δραπετεύει και καταφεύγει στο ποτάμι, γλιτώνοντας σαν από θαύμα τον θάνατο σε ένα ναρκοπέδιο. Το ποτάμι λειτουργεί ως σύμβολο του συνόρου αλλά και του καθαριού, στο σκληρό ελληνικό τοπίο της δεκαετίας του 1950.

Η ταινία είχε μια περιπετειώδη πορεία λόγω των δυο διαφορετικών εκδόσεών της: μια με το μοντάζ του σκηνοθέτη και του Ντίνου Κατσουρίδη, όπου οι ιστορίες αλληλοδιαπλέκονται, και μια με εκείνο των παραγωγών και του Νίκου Πετροπουλάκη, στο οποίο οι ταινίες είναι χωρισμένες. Ο Κούνδουρος αποφάσισε να προσφύγει στη Δικαιοσύνη και κέρδισε τη δίκη για αυτό που θα λέγαμε σήμερα το δικαίωμα του δημιουργού να έχει τον τελικό λόγο στο μοντάζ. Στο πρόγραμμά μας παρουσιάζεται η εκδοχή με το μοντάζ του σκηνοθέτη. Η ταινία βασίστηκε σε ιστορίες των Αντώνη Σαμαράκη, Ιάκωβου Καμπανέλλη, Νότη Περγιάλη και Νίκου Κούνδουρου.

Είδος: μεγάλου μήκους, περιπέτεια,
αντιστασιακή
Έτος παραγωγής: 1966
Πρώτη προβολή στην Ελλάδα:
5 Δεκεμβρίου 1966
Χρώμα Α/Μ
Παραγωγή: Γιώργος Στεργίου

Σκηνοθεσία - Σενάριο: Πάνος
Γλυκοφρύδης
Επιμέλεια σεναρίου - Ειδικός
συνεργάτης: Ιάκωβος Καμπανέλλης
Διεύθυνση φωτογραφίας:
Συράκος Δανάλης
Μοντάζ: Ηλίας Σγουρόπουλος
Σκηνογραφία: Γιώργος Στεργίου
Μουσική: Χρήστος Λεοντής

Διανομή: Λαυρέντης Διανέλλος,
Ανέστης Βλάχος, Γιώργος Φούντας,
Γιάννης Φέρτης, Ζώρας Τσαπέλης,
Ξένια Καλογεροπούλου, Καίτη
Παπανίκα, Θεόδωρος Ξεάρχος,
Τζαβάλας Καρούσος, Φρόσω Κοκκόλα,
Γιώργος Ρώης, Γιώργος Οικονομίδης,
Γιάννης Κουνάδης, Κύρος Ιωακειμίδης,
Δημήτρης Κατσούλης, Κώστας
Σταμάτης,
Γιώργος Λιαράκος

Βραβείο Α' ανδρικού ρόλου,
Τιμητική διάκριση στον Ανέστη Βλάχο,
Σενάριο, Μουσικής -
7ο Φεστιβάλ Ελληνικού
Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης, 1966
Βραβείο καλύτερης ταινίας -
Κρατικά βραβεία ποιότητας ΥΠΠΟ
(Φεστιβάλ Ελληνικού Κινηματογράφου
Θεσσαλονίκης), 1967

ΜΕ ΤΗ ΛΑΜΨΗ ΣΤΑ ΜΑΤΙΑ

(Πάνος Γλυκοφρύδης, 1966)

Κατά τη διάρκεια της Κατοχής, οι κατακτητές σκοπεύουν να εκτελέσουν τριάντα άντρες ως αντίποινα για τον φόνο ενός στρατιώτη από τους αντάρτες. Ανάμεσα στους μελλοθανάτους βρίσκονται και τρία αδέρφια (Γιώργος Φούντας, Ανέστης Βλάχος και Γιάννης Φέρτης). Οι χωριανοί ζητούν από τον Γερμανό αξιωματικό να χαρίσει τη ζωή σε ένα από τα τρία αδέρφια και εκείνος δέχεται με έναν όρο: ο πατέρας τους (Λαυρέντης Διανέλλος) να επιλέξει αυτόν που θα επιζήσει... Η ταινία, σύμφωνα με την Αглаία Μητροπούλου, «έχει συλλάβει αυτό το κύριο γνώρισμα του Έλληνα, την παράτολμη λεβεντιά και την εγγενή τάση προς αντίσταση απέναντι σε κάθε είδους ζυγό».

Το εξαιρετικό σενάριο, γραμμένο από τον ίδιο τον σκηνοθέτη σε επιμέλεια του Ιάκωβου Καμπανέλλη, βραβεύτηκε στο ιστορικό Φεστιβάλ Θεσσαλονίκης του 1966, όπου η ταινία αποτέλεσε την μεγάλη έκπληξη εκείνης της χρονιάς.

Μεγάλου μήκους, κοινωνική,
δραματική
Έτος παραγωγής: 1966
Πρώτη προβολή στην Ελλάδα:
5 Δεκεμβρίου 1966
Χρώμα: Α/Μ
Παραγωγή: Αφοί Ρουσόπουλοι

Σκηνοθεσία: Βασίλης Γεωργιάδης
Σενάριο/Διασκευή: Ιάκωβος
Καμπανέλλης (βασισμένο στο
ομώνυμο θεατρικό έργο του
Ιάκωβου Καμπανέλλη)
Διεύθυνση φωτογραφίας:
Αριστείδης Καρύδης Fuchs, Νίκος
Γαρδέλης, Γρηγόρης Δανάλης,
Συράκος Δανάλης
Μουσική: Γιάννης Μαρκόπουλος
Μοντάζ: Γεράσιμος (Μεμάς)
Παπαδάτος
Σκηνογραφία: Νίκος Νικολαΐδης

Διανομή: Γιώργος Τζώρτζης,
Έλλη Φωτίου, Μπέττυ
Αρβανίτη, Δήμος Σταρένιος,
Κώστας Μπακοδήμος, Άγγελος
Αντωνόπουλος, Θεόδωρος
Κατσαδράμης, Βάσος Ανδρονίδης,
Χρήστος Δοξαράς, Ρία Δελούτση,
Νίκος Δαδινόπουλος, Θάνος
Κανέλλης, Χριστόφορος Ζήκας,
Νίκος Πασχαλίδης, Μίκα Φλωρά,
Αλέκος Κούρος,
Ντίνος Δουλγεράκης, Νίκος
Φύριος, Χάρης Πλακούδης

Η ΕΒΔΟΜΗ ΜΕΡΑ ΤΗΣ ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑΣ

(Βασίλης Γεωργιάδης, 1966)

Ένας νιόπαντρος, ο Αλέκος Σταθάκης (Γιώργος Τζώρτζης), προσπαθεί να ξεπεράσει τη μιζέρια της τάξης του, χωρίς, όμως, να διαθέτει τα απαραίτητα εφόδια. Συλλαμβάνει ένα φιλόδοξο σχέδιο, το οποίο υποβάλλει σε μια μεγάλη τσιμεντοβιομηχανία. Φαίνεται να πιστεύει ότι η επιτυχία είναι πολύ κοντά, και την ψευδαίσθησή του αυτήν τη μεταδίδει τόσο στη γυναίκα του (Έλλη Φωτίου), όσο και στον πατέρα του (Δήμος Σταρένιος). Όταν το σχέδιό του απορρίπτεται από την εταιρεία, αποκρύπτει το γεγονός από τους δικούς του, εντείνοντας το αδιέξοδο. Εξακολουθεί να φεύγει από το σπίτι, για να πάει δήθεν στη δουλειά, όμως περιπλανιέται άσκοπα στην Αθήνα.

Η ταινία βασίζεται στο ομώνυμο θεατρικό έργο του Ιάκωβου Καμπανέλλη. Είναι το δεύτερο θεατρικό του μετά τη «Στέλλα» που μεταφέρεται στο σινεμά, και το μόνο στο οποίο ο ίδιος έχει τη συνολική ευθύνη της μεταφοράς του κειμένου στον κινηματογράφο. Ο Καμπανέλλης διαφοροποίησε πολύ το σενάριο από το θεατρικό και απέφυγε τον σκόπελο του κινηματογραφημένου θεάτρου, εικονογραφώντας τα προβλήματα των νέων και την πραγματικότητα της εποχής, χωρίς τα συνήθη κλισέ. Ο ήρωάς του καταφεύγει στο όνειρο και το φέμα ως άμυνα απέναντι στις δυσκολίες –ένα από τα αγαπημένα μοτίβα του συγγραφέα.

Είδος: μεγάλου μήκους, κωμωδία, αντιστασιακή, σπονδυλωτή
Έτος παραγωγής: 1968
Πρώτη προβολή στην Ελλάδα:
9 Δεκεμβρίου 1968
Χρώμα: Α/Μ
Παραγωγή:
Γιώργος Καμπανέλλης

Σκηνοθεσία: Ιάκωβος Καμπανέλλης,
Γιώργος Καμπανέλλης
Σενάριο: Ιάκωβος Καμπανέλλης
Ιδέα σεναρίου: Στέφανος Πίος
Διεύθυνση φωτογραφίας:
Νίκος Καβουκίδης,
Συράκος Δανάλης
Μοντάζ: Γιάννα Σπυροπούλου
Μουσική επιμέλεια:
Γιάννης Ιγνατιάδης

Διανομή: Γιώργος Δάνης,
Κώστας Παππάς,
Σπύρος Κωνσταντόπουλος,
Θεόδωρος Κατσαδράμης,
Νάσος Κεδράκας,
Κώστας Στυλιάρης,
Δημήτρης Κατσούλης,
Τασία Πανταζοπούλου,
Μαρία Ζαφειράκη,
Αθηνόδωρος Προύσαλης,
Νίκη Τριανταφυλλίδη,
Γιώργος Τζώρτζης,
Γεράσιμος Λειβαδάς,
Δημήτρης Μαραγκούδης,
Γιώργος Καλατζής,
Γιώργος Αλεξανδράκης,
Δημήτρης Κάσιος,
Θεόδωρος Πετρόπουλος,
Βάνια Λιάτσικα,
Διονύσης Παπαγιαννόπουλος,
Γιώργος Καμπανέλλης,
Βαγγέλης Καζάν, Νίκος Κάππιος,
Ντάνος Λυγίζος, Ελένη Κριτή,
Μάνος Κατράκης

Βραβείο Σεναρίου - 9ο Φεστιβάλ
Ελληνικού Κινηματογράφου
Θεσσαλονίκης, 1968. Βραβείο
Σεναρίου - Βραβεία Κριτικών, 1968.

ΤΟ ΚΑΝΟΝΙ ΚΑΙ ΤΟ ΑΗΔΟΝΙ

(Ιάκωβος Καμπανέλλης - Γιώργος Καμπανέλλης, 1968)

Σπονδυλωτή ταινία, αποτελούμενη από τρεις αυτόνομες ιστορίες με κοινό θέμα τη συμπεριφορά των Ελλήνων όταν βρίσκονται υπό ξένο ζυγό. Η πρώτη ιστορία διαδραματίζεται στην κατακτημένη από τους Ιταλούς Σύρο το 1943. Ο Ιταλός διοικητής του νησιού προσπαθεί μάταια να επιβληθεί στους κατοίκους που χλευάζουν τις ιταλικές δυνάμεις κατοχής. Η δεύτερη ιστορία, διαδραματίζεται στην Κύπρο, το 1957, όταν ο μαχητής της ΕΟΚΑ Γρηγόρης Αυξεντίου (Γιώργος Τζώρτζης) αναγκάζεται να αφήσει την αγαπημένη του (Νίκη Τριανταφυλλίδη). Η τρίτη ιστορία διαδραματίζεται στην Πάτρα το 1944 και εστιάζει στη σχέση που αναπτύσσεται μεταξύ ενός εύπορου Πατρινού (Διονύσης Παπαγιαννόπουλος) με τον Γερμανό αξιωματικό (Γιώργος Καμπανέλλης) που έχει επιτάξει το σπίτι του.

Το φιλμ, μια ανεξάρτητη παραγωγή που ο Ιάκωβος Καμπανέλλης συν-σκηνοθέτησε με τον αδερφό του Γιώργο Καμπανέλλη, ηθοποιό και παραγωγό της ταινίας, προβλήθηκε για ένα μήνα και στη συνέχεια απαγορεύτηκε από την Χούντα, αφού όμως οι θεατές πρόλαβαν να αντιληφθούν τις έμμεσες αναφορές της ταινίας στη δικτατορία. Ταινία-προάγγελος του μετέπειτα «κινηματογράφου του δημιουργού» και η πλέον αγαπημένη του ίδιου του Καμπανέλλη καθώς σε αυτήν μπόρεσε ελεύθερα να αναπτύξει το καλλιτεχνικό του όραμα.

▲ Ο Ιάκωβος Καμπανέλλης (δεξιά) στο Μασουτχάουζεν με συγκρατούμενούς του. Ιούνιος 1945.

▲ Ο Δράκος, 1956. Γιάννης Αργύρης, Μαργαρίτα Παπαγεωργίου.

▲ Με τον Μίκη Θεοδωράκη και τη Μαρία Φαραντούρη, 1966

▲ Κατά την ηχογράφιση της μουσικής του *Εχθρού λαού*, με τους Κώστα Καζάκο, Μίκη Θεοδωράκη και Τζένη Καρέζη, 1975

▲ Με συνεργάτες του στο ραδιόφωνο, την περίοδο 1981-1987.

ΜΟΝΟΓΡΑΜΜΑ: ΙΑΚΩΒΟΣ ΚΑΜΠΑΝΕΛΛΗΣ

(Ντοκιμαντέρ της Ηρώς Σγουράκη, 2005)

Ντοκιμαντέρ, 2005,
Α' Μέρος 31.06',
Β' Μέρος 28.18'

Σκηνοθεσία:
Ηρώ Σγουράκη
Δημοσιογραφική επιμέλεια:
Ιωάννα Κολοβού
Μουσική επιμέλεια:
Γιώργος Παπαδάκης
Διεύθυνση παραγωγής:
Στέλιος Σγουράκης
Φωτογραφία:
Λαμπρος Γοβατζής
Παραγωγή:
EPT A.E., Γιώργος Σγουράκης

Στο πρώτο μέρος, ο Ιάκωβος Καμπανέλλης διηγείται την εμπειρία της πρώτης θεατρικής παράστασης που παρακολούθησε, ενώ επίσης μιλά για την επίδραση του Θεάτρου Τέχνης του Καρόλου Κουν και εξηγεί το πώς ξεκίνησε να γράφει κείμενα για το θέατρο. Αναφέρεται επίσης στην εμπειρία των δύομισι χρόνων στο στρατόπεδο συγκέντρωσης του Μασουτχάουζεν.

Στο δεύτερο μέρος ο συγγραφέας αναφέρεται στο θεατρικό είδος με το οποίο ασχολήθηκε και παρουσιάζει τις προσωπικές του απόψεις για τη διαδικασία της θεατρικής συγγραφής. Κατόπιν μιλάει για την περίοδο που ήταν Γενικός Διευθυντής της Ελληνικής Ραδιοφωνίας και για τις θεατρικές διασκευές έργων που παρουσιάζονταν στο ραδιόφωνο.

Αφηγείται τη γνωριμία του με τη Μελίνα Μερκούρη και πώς η προσωπικότητά της στάθηκε η αφορμή για να γράψει τη Στέλλα, έργο που προοριζόταν για το θέατρο αλλά γνώρισε την επιτυχία μέσω της ταινίας του Κακογιάννη. Κάνει μνεία επίσης στη συνεργασία του με τον Νίκο Κούνδουρο στην ταινία *Ο Δράκος*, καθώς και στα έργα του *Το κανόνι και τ' αηδόνι* και *Το μεγάλο μας τσίρκο*. Κατά τη διάρκεια της εκπομπής παρακολουθούμε αποσπάσματα από τις ταινίες και τα θεατρικά του έργα. Την εκπομπή προλογίζει ο Γιώργος Σγουράκης.

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ

ΠΕΜΠΤΗ 23 ΙΟΥΝΙΟΥ

- 20.45** Κοκτέιλ
21.30 **Το κανόνι και τ' αηδόνι**
Ιάκωβος Καμπανέλλης, 1968, 105'

Προλογίζουν
Μαρία Κομνηνού, Κατερίνα Καμπανέλλη,
Σίσσυ Παπαθανασίου

*Είσοδος με προσκλήσεις.
Θα διατεθεί αριθμός προσκλήσεων στο Facebook*

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 24 ΙΟΥΝΙΟΥ

- 21.00** **Το αμαξάκι**
Ντίνος Δημόπουλος, 1957, 99'

Προλογίζουν
Ρήγας Αξελός, Ιάσων Τριανταφυλλίδης

23.00 **Η λίμνη των πόθων**
Γιώργος Ζερβός, 1958, 98'

ΣΑΒΒΑΤΟ 25 ΙΟΥΝΙΟΥ

- 21.00** **Στέλλα**
Μιχάλης Κακογιάννης, 1955, 90'

Προλογίζει ο Γιάννης Σολδάτος

23.00 **Οι άσσοι του γηπέδου - Κυριακάτικοι ήρωες**
Βασίλης Γεωργιάδης, 1956, 98'

ΚΥΡΙΑΚΗ 26 ΙΟΥΝΙΟΥ

- 21.00** **Το ποτάμι**
Νίκος Κούνδουρος, 1959, 110'

Προλογίζει ο Χρήστος Σκυλλάκος

23.00 **Η αρπαγή της Περσεφόνης**
Βασίλης Γεωργιάδης, 1956, 98'

ΔΕΥΤΕΡΑ 27 ΙΟΥΝΙΟΥ

- 21.00** **Η έβδομη μέρα της δημιουργίας**
Βασίλης Γεωργιάδης, 1956, 120'

Προλογίζει η Λιζιάννα Δελβερούδη

23.15 **Το μονόγραμμα: Ιάκωβος Καμπανέλλης**
Ηρώ Σγουράκη, 2005, 60'

ΤΡΙΤΗ 28 ΙΟΥΝΙΟΥ

- 21.00** **Με τη λάμψη στα μάτια**
Πάνος Γλυκοφρύδης, 1966, 100'

Προλογίζει ο Γιάννης Ζουμπουλάκης

23.00 **Το κανόνι και τ' αηδόνι**
Ιάκωβος Καμπανέλλης, 1968, 105'

Επιμέλεια αφιερώματος
Μαρία Κομνηνού

Επιλογή ταινιών και
προγράμματος
Μαρία Κομνηνού
Φαίδρα Παπαδοπούλου

Συντονισμός και
Οργάνωση Παραγωγής
Φαίδρα Παπαδοπούλου
Δήμητρα Αράπογλου
Νεκτάριος Σακκάς

Υπεύθυνη Γραφείου Διοίκησης
Σμάρω Σταυροπούλου

Οικονομικό τμήμα
Βασίλης Μπίμπας

Βοηθός παραγωγής
Μιχάλης Αστράς

Υπεύθυνη Γραφείου Τύπου
και Επικοινωνίας
Ευάννα Βενάρδου

Διαχείριση ιστοσελίδας,
online platform & social media
Ιωάννα Ι. Πιπίδη

Υπεύθυνη δημοσίων
σχέσεων και συντονισμός
παρουσιάσεων - συζητήσεων
Ελίζα Σόρογκα

Υπεύθυνος προβολών
Τάσος Αδαμόπουλος

Παραγωγή τρέιλερ και βίντεο
Στέφανος Μίνογλου

Ραδιοφωνικό προωθητικό σποτ
Δημήτρης Βραχνός

Μουσική τηλεοπτικού
και ραδιοφωνικού σποτ
Μουσική σύνθεση
του Χρήστου Λεοντή
από την ταινία
Με τη λάμψη στα μάτια

Υπεύθυνη έκδοσης
Μαρία Κομνηνού

Σχεδιασμός &
καλλιτεχνική επιμέλεια
Βάσω Αβραμοπούλου

Κείμενα
Ευάννα Βενάρδου
Φαίδρα Παπαδοπούλου

Επιμέλεια-διόρθωση κειμένων
Δήμητρα Σαμίου

Υπεύθυνη Βιβλιοθήκης/Αρχείου
Κατερίνα Γεωργίου

Σελιδοποίηση,
επεξεργασία εικόνων
Ξένια Χατζηαγγελή
Μόιρα Δουράνου / A4 Design

Εκτύπωση
Εν Τύπω

ΜΕ ΤΗ ΧΡΗΜΑΤΟΔΟΤΗΣΗ
ΤΟΥ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ
ΚΑΙ ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΥ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
Υπουργείο Πολιτισμού
και Αθλητισμού

ΜΕ ΤΗΝ ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΗ

ΣΥΝΕΡΓΑΤΕΣ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΟΣ

ΧΟΡΗΓΟΙ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ

ΤΑΙΝΙΟΘΗΚΗ
ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
> ΜΟΥΣΕΙΟ
ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ

ΤΑΙΝΙΟΘΗΚΗ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ιερά Οδός 48 & Μεγ. Αλεξάνδρου,
Μετρό Κεραμεικός

#tainiothikigr

- Ταινιοθήκη της Ελλάδος/Greek Film Archive
- Ταινιοθήκη της Ελλάδος
- Ταινιοθήκη της Ελλάδος @tainiothikigr
- Ταινιοθήκη της Ελλάδος

www.tainiothiki.gr